

hustruen og Ægtebørnene. Jeg tror, at dette var en urigtig Vej, Ægteskabet er den eneste lovlige anerkendte Kønforbindelse, og det er urigtigt at stille andre, ulovlige Kønforbindelser op ved Siden af eller i Nærheden deraf. Jeg kan derfor kun billige den Stilling, som den højtærede Minister her har indtaget. Fremdeles glæder det mig, at den højtærede Minister her i Modsætning til det tidligere Lovforslag har bibeholdt den nugældende Rets Bestemmelse om, at Ægtefæller af forskellig Tro forinden Ægteskabets Indgaaelse skal træffe Aftale om, i hvilken Tro Børnene skal opdrages. Derved forekommes uden Tvivl i mange Tilfælde Strid i Fremtiden. Endelig vil jeg udtale min Glæde over, at den højtærede Minister i Modsætning til det tidligere foreliggende Lovforslag bevarer den gejstlige Mægling forud for Separationsbevillingen. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Minister var gaaet endnu et Skridt videre, nemlig til ogsaa at bevare den gejstlige Mægling forud for Skilsmissebevillingen, hvilket det kirkelige Udvalg har udtalt sig for, men det er i øvrigt min Mening, at den gejstlige Mægling har størst Betydning, medens Uoverensstemmelserne mellem Ægtefællerne endnu er friske, altsaa under Separationsforhandlingerne i Modsætning til de senere kommende Skilsmisseforhandlinger.

Medens jeg altsaa paa en Række Punkter kun kan være glad ved de Forandringer, den højtærede Minister har foretaget i det tidligere Lovforslag, er der andre Punkter, hvor jeg er mindre tilfreds. Jeg skal da først nævne Lovforslagets § 13, som allerede blev omtalt af den ærede første Taler. Ligesom denne Taler, og vistnok endog i højere Grad end han, er jeg meget betænkelig ved, at der her, om end kun naar ganske særlige Grunde foreligger, gives Adgang til Ægteskab mellem Personer, som er hinanden lovligt bekvogrede i den rette Linie, det vil sige mellem Stiforældre og Stiførn og mellem Svigerforældre og Svigerbørn. I dette Forhold har Ægteskab efter vor hidtil gældende Ret saavel som efter de allerfleste andre Lovgivninger været absolut forbudt. Jeg mener, at man bør blive staaende ved dette absolutte Forbud, og jeg har heri Medhold af det kirkelige Udvalg, som her endda optræder enstemmigt. Hvis de ærede Medlemmer har læst det kirkelige Udvalgs Betænkning, vil de have set, at paa

de allerfleste Punkter er der en Minoritet, større eller mindre, der optræder overfor en Majoritet, men her er hele Udvalget enigt. Det mener, at i dette Forhold bør Ægteskab være absolut forbudt. Det fremhæver, saaledes som allerede den sidste Taler refererede, at et saadant Ægteskab er afgjort i Strid med Kirkens Lære og Traditioner, og at det maa siges at være i høj Grad forargeligt. Nu ser jeg nok, at den højtærede Minister kun vil tillade Ægteskab, naar der foreligger ganske særlige Grunde, og den højtærede Minister fremhævede i sin Forelæggelsestale, at han i den Tid, han havde været Minister, havde set enkelte Tilfælde, hvor det maatte siges at være meget haardt, om man vilde nægte de paagældende Ret til at indgaa Ægteskab. Jeg maa maaske have Lov til for mit personlige Vedkommende at stille mig lidt skeptisk overfor saadanne særlige Tilfælde, indtil jeg ser dem, men selv om der kunde præsenteres et enkelt Tilfælde, hvor det kunde være haardt at nægte Ægteskab, vilde jeg alligevel være betænkelig ved at give Adgang til Dispensation, thi man maa erindre, at derved aabner man Døren, og man ved ikke, hvor højt den kan blive lukket op. Hvis jeg nu havde Sikkerhed for, at den højtærede Minister, som jeg sætter saa overmaade megen Pris paa, vilde vedblive at være Minister endnu en meget lang Aarrække, saa kunde jeg maaske berolige mig og sige: Ja, her vil ganske bestemt ikke ske nogen som helst Misbrug. Men det har vi jo ikke Brev paa, der kan komme andre efter den højtærede Minister, som ser anderledes paa Sagen, og man kan blive udsat for at glide længere og længere ud. Det vilde i hvert Fald ikke være første Gang i vor Lovgivnings Historie, at noget, der er begyndt som en Bevilling under ganske særlige Omstændigheder, efterhaanden er gledet over til at blive noget ganske kurant. Og selv om det ikke blev ganske kurant, men blot blev noget almindeligt, kunde man komme til de uhyggelige og farlige Forhold, som vil opstaa, naar den, der er gift med Moderen, allerede medens Ægteskabet bestaar, kan spekulere paa et kommende Ægteskab med Datteren, ja, man kunde maaske endog komme saa langt, at en Fader skiller sig fra sin Hustru for at overlade hende til Sønnen. Vi har i vor Ungdom læst den rørende Fortælling